

altsaa tilraade, at man stemmer for Ændringsforslagene, men jeg er interesseret i at høre, hvorledes den højtærede Finansminister vil stille sig, naar denne særlige Lov er vedtaget.

Finansministeren (N. Neergaard): De Bemærkninger, den ærede Ordfører (Bramsen) gjorde, kan jeg tiltræde, og jeg har ikke yderligere at føje dertil, end at jeg, som ogsaa den ærede Ordfører formodede, vedblivende maa anse den af mig oprindelig foreslaaede Form for Lovforslaget som bedre end den her foreliggende.

Dette fører mig ind paa nogle Bemærkninger til den ærede sidste Taler (Brandes). Det ærede Medlem var noget inde paa Udvalgsbehandlingen. Dette er altid et lidt intrikat Emne, men jeg har ikke noget imod at følge ham ind paa dette Omraade. Han oplyste, at der i Udvalget ikke havde været Enighed mellem dettes Flertal og mig angaaende Lovforslagets Affattelse. Nej, det er en offentlig Hemmelighed. Eftersom vi paa visse Punkter allerede ved Sagens første Behandling have udtalt modstaaende Synsmaader i denne Sag, skulde det være underligt, om ikke de samme modstaaende Synsmaader vare blevne fremførte i Udvalget. Det ærede Medlem strakte dog denne Uenighed noget videre, end han var strengt berettiget til. Som det ærede Medlem maaske vil erindre, naar jeg nu genkalder ham det, erklærede jeg i den første Forhandling, jeg havde med Udvalget, at Øjemedets Begrænsning fandt jeg ingen Anledning til at modsætte mig, idet der praktisk set naaedes ganske det samme, enten der stod saaledes som af mig oprindelig foreslaaet, eller der blev indført den Begrænsning, som Udvalgets Flertal ønskede. Der stod efter den første Konference mellem Udvalgets Flertal og mig egentlig ikke andet Differenspunkt tilbage end Tidens Begrænsning. Dette er nu et ikke uvigtigt Punkt, men det er dog, som jeg for øvrigt sagde ved den anden Konference med Udvalget, ikke noget principielt Punkt. Det stod for mig som et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, hvorvidt man herom skal sætte det ene eller det andet. Jeg vil fastholde, at den af mig foreslaaede Fremgangsmaade var den hensigtsmæssigste, idet den nemlig tillod Finansministeren at operere med Serier af forskellig Rentefod og altsaa følge en noget lignende Fremgangsmaade, som Kreditforeningerne med ikke ringe Held have fulgt; at benytte sig af Laanemarkedets

Forhold til de forskellige Tider til Anvendelse af forskellige Typer. Ved den Tidsbegrænsning, Lovforslaget har faaet, til de tre Aar, er Finansministeren praktisk begrænset til en Serie, hvilket jeg anser for mindre hensigtsmæssigt end det, som jeg selv havde foreslaaet. Men da det ikke berører det, der for mig er det egentlig afgørende ved Sagen, nemlig at jeg faar en Bemyndigelse til at dække Udgifter til Erhvervelse af indtægtgivende Statsaktiver op til det Beløb, jeg anser for hensigtsmæssigt, ved Salg af indenlandske Statsobligationer, og da jeg har Ret til at vælge forskellig Rentefod, hvilken Ret jo er bleven bevaret ved Ændringsforslaget her, fandt jeg ikke at burde forlænge Disputen videre, men at burde acceptere Ændringsforslaget med den Tilføjelse, man i Udvalget indrømmede mig, at Loven om Esbjerg Havn kommer med.

Med Hensyn til det Beløb, jeg vil anvende, og som jeg har foreslaaet paa Finansloven — det er, som det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, indenfor det Beløb, Loven tillader mig at anvende, 3,600,000 Kr., idet der paa Finansloven er foreslaaet anvendt 3 Mill. Kr. —, vil jeg heller ikke i kommende Aar paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven foreslaa at anvende større Dele af det Beløb, som Loven giver mig Tilladelse til at anvende, end at det holder sig indenfor den af mig oprindelig opstillede Beregning. Og som jo ogsaa det ærede Medlem nævnedes, vil det efter min Mening ikke være rigtigt at anvende større Beløb indenfor denne Laanebemyndigelse, end at Udbyttet af de erhvervede Statsaktiver efter et rimeligt Skøn kan antages at dække den Rente, der skal ydes af de optagne Laan. Beløbet, som det nu staar opført i Henhold til den særlige Lov, er jo efter sin Natur kalkulatorisk, men naturligvis vil jeg holde det ved 3 Mill. Kr., medmindre en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven skulde bemyndige mig til at gaa videre indenfor den forhaabentlig nu snart vedtagne Lovs Ramme. Men jeg har ikke forandret min Opfattelse, at 3 Mill. Kr. ville være det rette Beløb at anvende. Forbedrer Udbyttet af disse Statsaktiver sig saaledes, at jeg mener, det kan være rigtigt at anvende noget større Beløb indenfor Laanelovens Ramme, saa vil en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven kunne give mig denne Bemyndigelse.

Sylow: Jeg er ganske enig med det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rott-